

K·MEO

INTERCANVI DE REGALS

L'Ajuntament regala 27 solars a la Generalitat

Sóc el solar número 13, fins fa poc sota l'amenaça de l'Ajuntament i ara de la Generalitat. Les coses no han canviat massa. Suposo que no resulta especialment atractiu el relat històric d'un tros de terra, però els asseguro que el meu té gràcia.

Jo era aquí, des que el món és món però només els primers segles vaig poder gaudir de llibertat de la bona. O sigui, no feia res. Produïa alguna herba quan en tenia ganes i algun arbre de poca arrel perquè les arrels fan mal, m'assecava sense escarafalls i em queda xop quan tocava la pluja. Cap problema.

Després va arribar l'home i em va començar a exigir una collita a l'any. No és molt però empenya. Més tard em van

obrir en canal i sobre meu construïren muralles, que ja són ganes. I encara posteriorment destruïda la muralla vaig tornar a sol agrícola. Ara ja demanaven dues collites anuals. Després d'una de les vostres guerres, van deixar d'utilitzar-me però a la poca estona ja era refugi d'immigrants que sobreviuen en barraques mal parides. Una vegada expulsats els pobres, vaig entrar a forma part del món de les finances. El pitjor, em podeu creure. El meu amo era cada vegada més poca vergonya. Em venia, em recomprava, em subhastava i l'únic que canviava era el rètol on s'anunciaven alternativament pisos de luxe, habitatge social, serveis cívics etc, mentre per sobre meu s'apilonaven deixalles, rates, drogues i un grup de ioga.

"Crisi de l'habitatge"
Marxa ja no és el teu apartament

Cap dels projectes va realitzar-se. Tot just arribava la grua i l'empresa feia fallida. I ara, quan ja pràcticament sóc crosta, arriba l'Ajuntament i em passa a la Generalitat (el meu amo treballa en una de les dues institucions, no diré quina). Finalment diuen que serviré de base a l'habitatge social. Ja ho veurem. I ara per justificar la meua humil història us desvetllaré el perquè d'aquesta generosa ofrena. L'Ajuntament és sociata, la Generalitat, republicana. D'aquí a poc han de fer president a Sánchez. Us sona la jugada i, sobre tot, compreneu la meua desesperança? Seguiré sent niu de rates.

GARSA PROSTÀTICA

RACISME A LES PLATGES

Ara, la moda marca tenir la pell blanca

Vés qui ho havia de dir. Quaranta anys que tota la societat alta es posava a la planxa, i ara lluiten per semblar geishes de marbre. El bronzejat queda per la classe baixa i els vells. Què ha passat? Càncer de pell? No senyor. Envel·liment de la pell? No pas pels rics que tenen més clíniques de reparació que Caps la gent de poble. Canvi ideològic? Què és això de la ideologia, els que abans es rostien no tenen ideologia, no saben el que és. Aleshores... La moda, la puta moda.

Fa un parell d'anys, una senyorassa, tenia

mal de panxa. No podia estar a la sorra més de mitja hora sense submergir-se d'urgència al mar per alliberar el seu estómac alcohòlic. Va decidir no tornar a la platja fins retenir l' esfínter i les senyores que l'envoltaven, incapaces de pensar que la seva amiga "pija" patia diarrea, varen pensar que s'amagava del sol. Insistim, era un senyorassa. Marcava tendència. I la platja va quedar buida.

La reina, la Leti, només apropar-se a Mallorca, sentia arcades. La raó era la possibilitat de veure a Sofia però en roda de premsa rosa va declarar que no volia contribuir a l'emergència climàtica i que deixava tot el sol per la terra, sense agafar-ne ella mateixa (reina com era) ni una engruna.

I ja tenim a l'alta societat, blanca

afinada. Els rics sempre han estat blancs. Els negres de la societat alta són delinqüents com tothom sap però els blancs de tota la vida han decidit mantenir la puresa a la cara (en altres llocs segueixen com abans).

El conflicte, una vegada més és per la classe treballadora. Una dona normal, fa uns anys, pujava cada tarda al terrat. Suava com un porc i es tirava aigua de l'aixeta per no llagar-se, però al setembre lluia un bronzejat que semblava de Palma. Què fan ara? Asseure's al balcó per dissimular les varius? Dir que s'han quedat a casa? O fer-se la valenta i dir, que la mateixa reina ha renunciat al bronzejat tal com fa ella? Digui el que digui, és pobra i ni Déu li farà cas.

